

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26675/2023
06.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Предраг Јовановић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ из Враћа, кога заступа Миомир Тасић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 2637/22 од 08.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА се одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 2637/22 од 08.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 2637/22 од 08.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П 759/22 од 04.10.2022. године, првим ставом изреке, делимично је одржано на снази решење о платном налогу Основног суда у Враћу Пл 90/22 од 15.03.2022. године за износ главног дуга у висини од 19.500,00 динара са законском затезном каматом од 24.07.2021. године до исплате, као и за трошкове издавања платног налога у износу до 12.292,00 динара и у том делу усвојен је као основан тужбени захтев. Другим ставом изреке укинута је решење о платном налогу Основног суда у Враћу Пл. 90/22 од 15.03.2022. године у обавезујућем делу за преостали износ главног дуга од 15.300,00 динара са законском затезном каматом од 24.07.2021. године до исплате и у том делу захтев тужиоца одбијен је као неоснован. Трећим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу до 23.680,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате обрачунатом на износ од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Враћу Гж 2637/22 од 08.08.2023. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и пресуда Основног суда у Враћу П 759/22 од 04.10.2022. године потврђена у другом ставу изреке. Другим ставом изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у првом

ставу изреке. Трећим ставом изреке одбачена је жалба тужиоца изјављена против првог става изреке првостепене пресуде. Четвртим ставом изреке одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена против другог става изреке првостепене пресуде. Петим ставом изреке одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и првостепена пресуда потврђена у трећем ставу изреке. Шестим ставом изреке одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је због погрешне примене материјалног права изјавио ревизију са предлогом да се ради уједначавања судске праксе иста размотри применом члана 304. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Другим ставом истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из првог става овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Разматрајући основаност тужбеног захтева истакнутог у овој парници у висини трошкова које је тужилац, као адвокат и пуномоћник туженог обављао након опозива пуномоћја, нижестепени судови су одлучили правилном применом материјалног права имајући у виду одредбе члана 85. став 1. и члана 92. став 1. и 5. ЗПП, којим је прописано да овлашћеном пуномоћнику странка у свако доба може да опозове пуномоћје, а пуномоћник у свако доба може да га откаже, с тим што је дужан да још 30 дана у случају отказа пуномоћја обавља радње неопходне за отклањање штете која би за даваоца пуномоћја могла наступити. У конкретном случају тужиоцу је пуномоћје било опозвано, тако да није било места примени члана 92. став 5. ЗПП који би оправдао предузимање радњи за које тражи накнаду, имајући у виду да пуномоћје није отказано, већ опозвано од стране туженог.

Како ревизијом побијана одлука не одступа од праксе Врховног суда, то нема потребе за њеним разматрањем ради уједначавања судске праксе, нити се ради о правним питањима од општег интереса или питањима у интересу равноправности грађана, те у одсуству потребе новог тумачења права нема потребе за разматрањем тужиоачеве посебне ревизије применом члана 404. ЗПП, сагласно чему је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима су тужбени захтев односни на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из првог става овог члана (члан 33. став 2. ЗПП). Одредбом члана 479. став 6.

ЗПП прописано је да против одлуке другостпеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је дана 04.03.2022. године. Вредност спора је 34.800,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је применом члана 413. ЗПП иста одбачена као недозвољена другим ставом изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић